

„СОЮЗ“ НАРОДНА ЧАСОПИСЬ виходить що тижня в четвер.	
РЕДАКЦІЯ: 166 East 4th Street, New York.	
ПЕРЕДПЛАТА: На цілий рік . . . \$1.50 На пів року75 Поодинокі число3ц.	

СОЮЗ

Часопись для руского народа в Америці.

Svoboda 184 Hudson St. 166 East 4th Street, New York.	
SUBSCRIPTION: One year \$1.50 Six months75 Single copy3c	

Entered as second-class matter August 14, 1908 at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

No. 37. Нью-Йорк, Н.Й. Четвер 23 вересня 1909.

New York, N. Y., Thursday, September 23, 1909. Vol. II.

Уваги.

Еміграційні закони стають що раз острійші. Новим поселенцям і негорожанам американським що раз трудніше дістати роботу. Деякі американські круги дають пропозицію, щоб емігрантів пускати лише таких, що знають англійську мову, а не горожан, котрі скитаються ся довгий час без хліба відсиляти до їх вітчизни. З того видко, що Американці задумують стіснити трохи свободу емігрантів і не дозволити їм розвивати свої звичаї і обичаї в некористі інтересам Америки. На днях в Нью-Йорку в міській уряді зголошлось в одні дні 2000 емігрантів по перші горожанські папери.

А наші Русини спять блаженним сном. Снять небожата якого би то їм найліпше попа мати. Чи такого акуратного як у старім краю чи бородастого. Гей, гей, людоньки спамятайтесь, бо знова будете нарікати що вас гнетуть, а в причину входити не хочете, тому то всюда біда, де Русин появиться ся.

На віче! на віче! — горлали єзуїтські патріоти та довгий час виповняли шпальти „Свободи“ розписуючись про важність і значіне просвітної організації, реформи шкільної і т. д. Богато писали про урядженя шкіл, про вентиляції, гігієну шкільну, табяці та креду. Завзивали всіх, кому тільки лежить на серці справа просвіти і школи, щоб спішили взяти участь в так рішачій справі. Клякали всіх без огляду на переконання партійні і релігійні, кажучи, що віче се має рішити будучність нашого народа в Америці. І справді, еслиб хто не знав стару бабуню і єї годованців тих церковних шурів, готов би подумати що стара грішниця „Свобода“ має гарне серце. Всілякі були пропозиції та найвдачнійшу подав в „Свободі“ один з цікаговських патріотів, щоби віче основало фабрику мила. Що правда на зборах тих не було мови про фабрику мила, але за те Ортинський пустив одну велику мидлянну баньку.

„Свобода“ для ока людського писала своє, а князь єзуїта писав своє. Утворив асентерункову комісію, розписав до своїх підвладних душохватів письма, в яких наказував подати перед комісією імена тих людей, що возьмуть участь в тім єзуїтським збіговиску. Головою комісії був єв. Юзько Ортинський і той модерний Кунцевич після лобоволі акцептовав або відкидав кандидатур. Таким робом бабу-

сене всенародне віче змінилось на збориско глухо-німих. Окрім рицарів єв. Кунцевича не було слідно ні одної єввідомої людини. Розумієсь на тім чудовнім відпусті проповідував тільки генерал руских єзуїтів Ортинський а обовязком решта безголовків було на даний знак Юзьом двигати руки або плескати в долоні.

До закритті де відбувалось збіговиско не впущено навіть богато ревних католиків що рехтельно платять Петрів гріш, кажучи, що їм єввідомійший елемент не потрібно до нарад просвітних.

Глухо-німих кандидатів було около 120 люда різного калібру (з головою розумієсь було 121). З тих більш пів копи попів, майже копа дяків, дальше споре число годованців від „Свободи“ і „Р. Н. Союза“ і кількох людей з Пенсильванії. Бідні католики стратили гроші на дорогу бо попи їм казали що біскуп хоче катедру записати на нарід. Ага! було еще двох полісменів, котрим Ортинський мусів заплатити „з божого“ десять доларів.

Та всеж таки щось ухвалили подумав дехто читаючи ті замітки. Не можна сказати щоб ухвалили, але Ортинський зарядив ось так: Має бути головний комітет — голова Ортинський; має бути комітет парохіяльних шкіл де будуть учити учителів в чорних спідницях і каптурах — голова той самий; дальше комітет католицьких читалень, вечірних шкіл і бібліотек — заряджує вати має в кожній парохії місцевий піп, голова той самий; комітет видавництва шкільних книжок і часописей — голова той самий; комітет дяківського курсу — голова той самий; комітет єзуїтської гімназії де будуть вчити ся етимології, фонетики, старославянської, жидівської мови і т. д. — голова той самий; комітет семинара духовного — голова той самий; комітет штук красних — голова той самий; іспитова комісія має складати ся з трьх неписьменних католиків — голова той самий. Всі ті комітети мають мешкати недалеко жилища Ортинського в Філадельфії.

Обірвалось тоже двом патрпотам, ревним католикам. Редактор „Свободи“ посередно дістав гела за те, що задля браку материялу помістив передрук „Мова мали.“ Ортинської поясняв що таке не годить ся писати, бо если і греко-католики і малпи знають говорити то в такім случаю між одним а другими то хіба така ріжниця що кожда малпа має сво-

ю власну голову а греко-католики всі на купу одну тільки і то італіянську в Римі.

Другий се редактор „Гайдамаків“ д. Хандого дістав гела за те, що в своїй промові ужив слово „клер.“ Відака може як раз хотів накинута на „зрадників“ віри — протестантів, щоб приподобатись Ортинському та той бідолаха не доглунав ся і відобрав голос.

По проповіді Ортинський продав тикети по доларови на вигравку дому. Дім вартає ледви 4.500 дол. а тикетів більш як на шість тисяч набитих, та і то питане чи виграє його яка католицька овечка. Певно лише те, що еслиб уряд довідав ся про той цілий бізнес то Ортинський буде мусів віддати всі зібрані доларики.

Про решту напише „Свобода.“ Тут поміщено лише те, про що старуха замовчить.

Патріотам від „Свободи“ відай мало лапівки з „Р. Н. Союза.“ Вони користають з кожної нагоди, з кожного нещастя, щоб тільки захопити долари. От і тепер збирають на штрайкарів в Мексиках. Зложених є вже \$91.23. Питане лише чи і хто дістане допомогу. Здало ся щоб „Свобода“ помістила квітанцію тих людей, котрих допомогла в часі штрайку.

„Правда“ і „Поступ“ звичайно люблять вишукувати блуди других партій. Питане чому ті патріоти яєно не скажуть як з ними господарують настоящі, як з'їгнорували галицьких москалів в справі еміграційного дому в Нью-Йорку, або про подібну справку в єдиноне-разділній, єввятий, вселенській, православній церкві в Філадельфії. Се більше зацікакилоб ваших твердих читачів чим побожний плач і наріканя що матушка Раєєя трактує вас як мачоха. Не всі потраплять читати між вершами.

Новинки.

— Англійські часописи доносять що чорносотенці в Києві в часі жидівських єввятий кинулись на тамошних жидів і урядили формальну різню. Звиш 1000 жидів сильно побитих а богато других вимордовано.

Насамперед з'організована товпа кинулась до Спнагоги де немилосердно пошвертковано рабіна а прочіх жидів гнали улицями міста і били нагайками, топорами і каміннями.

Декогрім жидам удалось скритись в своїх домах однак товпа і там досягнула єввятий і катуєчи немилосердно. Всі знаряди домові

в жидівських хатах викидали на вулицю і палили. До одного такого огненного корча кинено двох жидівських хлопців і спалено живцем.

По інших місцях товпа зігнала разом жидівські жінки і дівчата і нагих гонила улицями міста бючи їх нагайками і насміваючись з них.

— В Філадельфії один американський робітник був довгий час без праці. Господар дому мав дозволене єудове викинути бідного робітника враз з родиною на улицу, понеже рент вже не був плачений два місяці. Нещасний батько, щоб ратувати родину випив отрую, лишаючи своїй жінці письмо, що товариство до якого він належав має виплатити єї 100 дол. посмертного та щоб вона за ті гроші заплатила рент і живила якийсь час себе і дітий. Рівночасно заказав жінці видавати гроші на похорон.

До господаря дому лишив тоже письмо, проклинаючи його щоб він ніколи не мав спокійної хвилі за заповідяну кривду на нім і його родині.

— Уряд еміграційний повідомив нью-йорського поселенця Еберліна, щоб він з жінкою і дітьми до місяця повернув до своєї вітчизни. Еберлін замешкує в Нью-Йорку вже від трьх літ і доробив ся трохи гроша. Недавно тому дочка його зістала потовчена карою. Мати з жалю збожеволіла, єї віддали до шпиталю і тому еміграційний уряд жадає депортації цілої родини. Еберлін заявив що посвятить цілий свій маєток щоб тільки оборонити себе від неслухного депортованя.

— Архологічний комітет в Мексико віднайшов засипане місто дуже давньої старини. Викопали тоже цілком неущкоджено піраміду 200 стіп у підставі і 60 стіп висока.

— Двох волокитів минушого тижня напало на кондуктора трамваєвого вертаючого зі служби і жадали всі гроші і годинник. Кондуктор не маючи при собі жадного оружя до оборони ужив способу. Витягнув машинку до стемпльованя білетів і загрозив що скоро тільки поступлять до него близше він почне стріляти. Рабівники думаючи що се револювер взяли ноги за пас і зникли в гущавині.

— Меноніти або анабаптисти в Галичині отворили окрему віроісповідну громаду. Меноніти були первісно в Нідерляндах а відтам розійшлись по цілій Німтччині. Галицькі меноніти утворили самостійну віроісповідну громаду й дістали вже від міністерства віроісповідна і просвіти дозвіл на те і затверджене статутів

нової громади. Ся нова віроісповідна громада числить 173 членів. Громадска старшина складає ся з 5 членів. Обшар тої громади обнимає село Керницю в городецькій повіті а відтак і цілу Галичину а осідком церковної громади є Львів.

Додати треба що меноніти надають імена своїм дітям зараз по народженю а хрестять аж тоді, коли вони вже прийдуть до повного розуму. Меноніти — рішучі противники війни, котру уважають за великий гріх, за вбиване ближних і тому не хотять служити при війську. Давнішими часами їх навіть не брали до війська але за те мусіли вони займатись всілякими доставами для армії. Меноніти не хотять складати присягу бо уважають її за гріх за надуживане імени Божого. Для того галицькі суди не відбирають від них присяги, замість котрої вони подають лиш руку і дають горожанське слово чести. Їх церковний устрій похорий на першу християнську церкву, вони мають єпископів, старшину й учителів.

ВЖЕ виїшла з друку друга серія біблійних образків. Спішіть з замовленем бо наклад не великий. Ціна 12 центів.

БАЛЬ! ВЕЛИКИЙ! БАЛЬ!
Устроєє Тов. „Січ“ в суботу дня 9-го жовтня 1909 р. в Independence Hall, N. 2 Lowell St. коло North Station, Boston, Mass. Початок о годині 7 вечером.

Поважані Родимці! На Балу Тов. „Січ“ не повинно нікого забракнути з наших Русинів так з Бостону як і околиці. На Бали буде власний буфет. Вступ 25 цент. Прийдіть а не пожалуйте. За добру забаву ручить Комітет.

БАЛЬ ВЕЛИКИЙ! БАЛЬ!

Устроєє Тов.-о., Любов“ 45 в. Р. Н. С. в суботу дня 2-го октобра 1909 р. в Academy Hall 523 S. 4th str. Phila., Pa. початок о 7 г. вечером.

Запрашаємо всіх тих, що хочать весело і чесно забавитись.

Щоби уприємнити гостям забаву, то постарам ся крім музики і танців запровадити притім найновішу дуже займаючу забаву. Хто неприйде то певно опісля пожалує.

Підчас балу, наколи-б хто хотів вступити в члени нашого Тов.-а і Союзу, будем приймати до Тов.-а безвступного, а до Союзу після статута. Дальші інформації уділяє комітет

Ів. Кречковский преде. А. Вислоцкий кас. С. Демків сек.

ХТО хоче скоро навчитися по англійски, хай зашле на адресу Редакції 60 цент. а ми вишлемо товмач найновішого виданя.

Редакция.

ПОШУКУЄСЬ агентів до продаваня книжок. Значний опуст. Зголоситись в Редакцію.

Д. Ф. ВОЛЬФМАН,

220 E. 5th Street,

Недалеко 3 Євн в НЮ ЙОРКУ

Європейський інститут медичний і електричності СПЕЦІАЛІСТ,

що має 20-літню практику і лічить всякого рода хвороти.

Коли ви чуєте ся ослаблені звичайними або хронічно задавненими хворотами як секретні, біль і катар жолудка, ревматизм, біль горла, хребта, грудей, катар носа, хворота очей, чирака, короста, боляки, рани, затруте крові, кровоток, корчі або інші хвороти, так не занедбуйте себе. Всяке за недбане хоть і найлекшо хвороти є небезпечне і в часом стає ся невилічиме.

Всяке ослаблене організму, утома духовна може бути тільки вилічена нашими спеціалістами.

Наша довголітня практика говорить сама за себе.

Всякі хвороти хотай найбільш тяжкі ми лічимо в недовгій часі завдяки нашій лабораторії.

Після найновішого системи устроєної електричності відділ з найновішими електричними апаратами на європейський лад всегда на услуги наших пациентов.

Час прийнятя:

В звичайні дні від 9 рано до 9 вечером в неділі від 9 рано до 5 вечером.

Dr. F. Wolfman,

220 E. 5th Street,

NEW YORK, N. Y.

ПЕРША

РУСКА КНИГАРНЯ

В АМЕРИЦІ

Заснована в році 1904

продає всякі рускі книжки по приступній ціні, а іменно: букварі, провідники, читанки, повістки, оповіданя, історії, казки, співанники, штуки театральні, календарі, переписні листки, листові папери; вирабляє печатки з рускими і латинськими буквами і виконує всякі друкарські роботи.

Цінники на жадане даром.

Пишіть на адресу:

RUTHENIAN BOOK STORE

439 North 6th Ave.

Scranton, Pa.

„Ширіть нашу часопись

“SOJUZ” (Union)
RUTHENIAN WEEKLY PAPER
Published Every Thursday
by the
“SOJUZ” PUBLISHING COMPANY,
166 East 4th Street, New York.
Subscription per year . . . \$1.50
“ six months75
Advertising Rates Furnished on Application.

«СОЮЗ»
журнал для руского народа в Америці
виходить кожного тижня в четвер
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА ВІНОСИТЬ:
в Спол. Державах \$1.50
до Канади 2.00
до Європи 2.00

Безіменних дописей не
приймаємо.

Редакция принимает всякі авертаж-
менти, по уміркованій ціні; о більшій
інформації пишуть до Редакції.

ГРОШІ можна посилати в
регістрованім листі, або че-
рез експрес, або на Money
Order. Монеї ордер, т. е.
карточку, котру дає почтар,
або експрес. агент, треба в
листі нам післати, бо без тої
карточки не дістанемо гро-
шей.

Гроші треба посилати на
висше поданий адрес.

Відвічальний редактор: Осип Косовий

Вільна думка.

Коли перед Соломоном,
королем жидівським, славним
зі своєї мудрости станули
дві жінки та принесли одну
дитину, а кожда з них упев-
няла що воно до неї яко ма-
тери належить, мудрий ко-
роль розказав черетати ту
дитину на двоє, для кождої
з них половина.

Коли до міста Гордион в
побідоноснім поході по Ма-
лій Азії вступив Алексан-
дер, король Македонії, звіс-
ний зі своїх побід, в місті
тім спостеріг віз, а на ній
при дишли вузел, який піс-
ля подання мав запевнити во
лодіне тому, хто зможе його
розв'язати.

В першій і другій случаю
меч розв'язав задачу.

Такий спосіб полагодження
спорів і поборювання труд-
ностей сене був винахід му-
дрого Соломона, ані велико-
го воїна Александра. Чин
одного і другого то радше
символічний вислів тодіш-
ного ведення ся суспільно-
сти.

Теперішні відкриття істо-
рії народів старших чим
Греки та Римляни і Египтя-
ни, Вавилончиків, Асирій-
ців а навіть часи перед по-
вою всяких держав; в кінці
так звані перед історичні
часи, виказують, що всякі
перетинання і розтинання бу-
ли одним способом діла-
ня одиниць і товпи, кочів-
ничого людю і других наро-
дів, без огляду на культу-
ру яку они плекали. Меч
був основою і керманичем
всіх діл людскости. В мечі
винайдено, себто узнано так
звану найбільшу рацию, на
якій оперлись, ніби на не-
похитимій основі всі інтере-
са людскости.

Такий спосіб ділання ви-
творив осібну класу людей
котрої задачею був меч. Він
запевняв жите воїнам і на-
давав їм винятковій приві-
лей. Наколи винятки тих
привілеїв стали ся докона-
ним фактом, прочі верстви
людности без обурення поча-
ли з таким устроєм згаджа-
тись а з часом уважали се за

щось нетикального, трівко-
го ніби право природи коне-
чне а непорушиме. А само-
то перетинане і розтинане в
міру поступу техніки, рі-
жнотності і збільшеня
спорів та всіляких трудно-
стей прибирало різні фор-
ми відповідно до повстаю-
чих нових потреб. Се відбу-
валось через стріляне з про-
ци, луків і стрільб через
пробигане птахами і байо-
нетами, через вязнене, ві-
пане, палене на кострах,
словом, через морд, різню і
нищене. Винятково тільки
в якімсь незвичайнім случа-
ю, воїна заступав кат.

Каста військова в народі і
їх вправи збруєю витворила
відмінну одежу. Барвна бли-
скача, на позір або справді
богата одежа вже сама
собою становила відмін-
ність. Тому то найбільші
достойники, князі, королі і
цїсарі прибирають таку оде-
жу дуже часто.

Ознакою власти став ся
меч. А скоро заволодів суд-
дом, зістав названий мечем
справедливости.

Як було перед сотками
тисяч літ, передісторични-
ми і десятками століть, про
які історія вже згадує так
само а не інакше діє ся і по
нинішній день.

Всякий технічний поступ
всякі винаходи і наукові від-
криття, головню зістають
звернені до убивання людий
через людий. Обопільне ни-
щене ся народів втримує
природний їх зріст, пере-
шкаджає господарчому роз-
вояву а навіть унеможли-
ває тойже. Через залежність
суспільного і умислового
життя в державах від скіль-
кости, справности і готово-
сти в діланю війська, підко-
пує ся і марнуєсь всякий
справдішний поступ та по-
трясає і заколючує правиль-
ність того житя. Тому го і
Європу чекає та сама буду-
чність що в теперішнім часі
західну Азію, позаяк смут-
ну сульбу Азії спричинив
віками практикований та-
кий самий порядок як в те-
перішній добі в Європі.

І тому то свідомі люди з
тривогою і непевністю гля-
дять в будучність. Позаяк
тільки глибокою мислею мо-
жна побороти дикі інстинкта
позаяк тільки глибока мисль
повинна провадити до діла
і ним кермовати, тому то у
вільній глибокій мисли свід-
омі олинці почали шукати
ратунку перед смутною бу-
дучністю.

Не можна однак сказати,
щоб теперішня система ви-
творилась з безмисльности,
щоби і перед тим мисль не
працювала і на ній не поля-
гано перед приступленем до
діла. Годі заперечити щоб
давнійше люди не думали,
але наука в теперішній добі
не тільки позваляє а навіть
примушує дивити ся на ми-
нувшість критично, позаяк
знане витворило новий і ціл-
ковито відмінний погляд на
світ.

Щоби в будучности жите
одиниць і суспільности у-
творити на нових основах,
які булиб залежні від впли-
вів минувшини, що витво-
рила і підтримує теперіш-
ний стан річи, нам потреба
кермуватись мислею вільно-
ю не підляглою жадним вні-

шним нававам, розважаючи
минувшість з нової і мілко-
вито відмінної точки погля-
ду.

Новий погляд на світ о-
пертий на спільнім знаню,
достарчить основу до крити-
ки минувшини а тим самим
стане основою нового поря-
дку на будуче так як попе-
реднай був опокою старого.

І для нас Русинів свобод-
на вільна думка повинна

бути тим світлом, яке осві-
чувалоб нам дорогу будучно-
сти та при котрого блеску
можна би залагоджувати
всякі спори і питання та роз-
в'язувати вузли не по дав-
ному звичаєви.

Хто вірить що тільки си-
лою можна розв'язувати вся-
кі питання той рівночасно
мусить вірити, що у нас не-
ма жадних додатних культу-
рних первотин.

Першому україн. учительському вірови в Філадельфії, Па.
посвячує „Свобода.”

Ані пісень, ні окликів боевих,
Ані мечів не видко в Вас сталевих,
Ані не чуть високопарних фраз;
У бій однак ідете спільно враз.

І тямте: йдете не у триумфальні луки,
Лиш де в обіймах лютої розпуки,
Під крилами українських хат,
Конає наш молодший брат.

Хоть не одні поляжуть у могили,
А другі кровю сліди будуть значили,
То все таки крізь терне перейдете,
І світло принесете. . . .

За теж Вам честь покїрні Прометей,
Що запряглись самі у плуг терпіння,
Бо прийде час, що з Вашого насіння
І зійде плід — здорове покоління,
Встануть Борці за народі Ідеї!

Томуж самому єзуїтско кат. збіговиску в шапі Ортинського
посвячує „Союз.”

Ані хвостів, ані мордей телячих,
Ані ух не видко в вас ослячих,
Ані не було чути дрантивих ваших фраз,
Корпю повне гною се для вас як раз.

Вам байдуже єзуїтські гайдуки,
Що неначе чорні круки,
Радують ся душохвати,
Як конають темні брати.

Хоть не одні поляжуть у могили,
А другі кровю сліди муть значили,
Любов до народа ви в черевах пасите
І темноту несете. . . .

За теж вам, ганьба горді фарисей,
Що запрягли нарід у плуг терпіння.
Та прийде час, час зрозуміння,
Що ви діявольського покоління,
Раби люципера ідеї!

СЬМІШНЕ І НЕ-СЬМІШНЕ.

Єзуїтска квочка вже починає зносити яйця. В Рочес-
тер виграла братство „Рицарі сьв. Георгія.” Тепер намі-
ряє виграти кілька иньших братств і так: „рицарі сьв.
Таньки,” „рицарі сьв. Кунцевіча,” „рицарі сьв. ружань-
ца,” „амазонки сьв. Ортинського,” а „Гайдамаки” намі-
ряють змінити своє товариство на братство „сьв. Цикльо-
па Непорочного.”

З нагоди дво-літних роковин побуту князя Ортин-
ського православні батюшки хотять вручити йому медаль
за заслуги, які положив він для побільшеня царославно-
го стада.

† Послїдне передсмертне посрамленіє „Укр. Народ-
ного Театру” в Нью-Йорку. В суботу дня 18 с. м. „Гай-
дамаки” давали представлене і бал і просили членів
„У. Н. Т.” до співучасті. Ті однак відказались, кажучи,
що двом богам годі служити. Видко, що Ляхи мали біль-
ше щастя до інтелігентних „chamów” чим українське
Тов. „Гайдамаки.”

„Свобода” для свого сьвященника пошукує мудру
і небоязливу господиню в середнім віці, яка має практи-
ку і вже в краю сповняла по містах целібатські обов'язки.
Вага 300 фунтів і висше, не робить різниці если буде
ширша чим довша.

Для удостоверення ваги, сайзу і звання кандидатки
мають зголоситись до бучера Кирчова.

Форма правління пресвітерської церкви в Спол. Державах Америни.

Принята 1788 р., поправлена 1805 — 1894 р.
(Дальше.)

Г О Л О В А Х.

О пресвітерії.

1. Церква поділена на многі відрубні громади, тре-
бує взаємної ради, пресвітерії. Ім треба порозуміватись
як заховати чистоту віри і порядок в дисципліні та що-
би взаємно плекати знане релігії, запобігати невірству,
заблудженням та неморальности с), Тому треба аби з'їзд
пресвітерії та синодальний собор думали та радили над
тим т).

2. Пресвітерію становлять всі сьвященники з одно-
го округу числом найменше пять та по одному пресвіте-
рови (делегатови) з кождої парохії в тім-же окрузі.

3. Кожда парохія що має свого сьвященника, має
право ставити одного заступника (пресвітера), а кожда
соборна церква висилає двох або більше заступників, пі-
сля числа сьвященників в своїй парохії.

4. Коли дві або більше парохій обслуговують ся одним
сьвященником, тогди вони разом висилають одного тіль-
ки делегата (пресвітера),

5. Котра парохія не обслуговує ся жадним сьвящен-
ником, має право висилати свого делегата (пресвітера)
предсідателя церковної ради.

6. Кождий пресвітер наколи незваний нікому в Пре-
світерії, повинен виказати ся письмом від свої громади
що він дійсно є заступником певної громади у).

7. Коли тільки сьвященники і три пресвітери яв-
лять ся на з'їзді пресвітерії, вони становлять кворум
з'їзду і мають право перевести раду ф), наколи всі вони
належать до тої самої пресвітерії.

8. Пресвітерія має власть приймати, свої видавати
і відкидати всякі апеляції, оскарження і ухвали церков-
них рад х), які пропозують ся їй звичайним порядком, а
в справах законодавчих пресвітерія має поступати піс-
ля юрисдикційних постанов ц) а іменно: — іспитувати
і уповажнати кандидатів на сьвященників ч), ординувати,
приймати, судити і суспендувати їх ш), провіряти
і приймати або відкидати постанови церковних рад щ),
п'ятнувати хибні погляди які можуть нарушати чистоту
віри або згоду в церкві ъ), звиджувати поединчі церкви
та провіряти їх стан духовий і усувати всяке зло яка мо-
гло би виродити ся в них ю).

На жадане громад лучити або розділяти парохії. Ор-
ганізувати і приймати нові громади і в загалі дбати про
все, що торкає ся духовного піднесення всіх церков, які
входять в її обем я).

9. Пресвітерія обов'язана мати на письмі докладний
перебіг свого урядованя, та що року предкладати його
синодови, скільки уповажнила або ординувала нових
сьвященників, скільки вірних приняла а скільки утрати-
ла, скільки смерть забрала, скільки парохій злучило ся,
а скільки розділило ся, скільки нових з'організовано і за-
галля про всі важні переміни в минушій році в її окру-
зі ділання.

10. Збори пресвітерії мають відбувати ся в назначе-
нім нею часі, но коли треба спеціальних зборів, тоді мо-
дератор пресвітерії або в разі неприсутности або смер-
ти тогож секретар в порозуміню з двома сьвященниками
і двома пресвітерами (раднимп) з двох відрубних церков
скликає спеціальні збори. В тій цілі має вислати окруж-
ний лист, в яким мусить бути докладно вимінена цілі тих
зборів. Він мусить вислати такий лист до всіх сьвящен-
ників свої пресвітерії і до кождої президії тих громад,
де нема сьвященників. Лист той мусить бути висланий
найменше десять днів перед зборами. Крім спеціального
інтересу, для якого власне склкані збори, не вільно пе-
реводити жадних иньших справ на тих зборах.

11. Кожді збори пресвітерії повинні зачинати ся бо-
гослуженем, а кожде засідане повинно зачинати і кінчи-
ти ся молитвою.

12. Сьвященники з иньших пресвітерий, які можуть
бути на зборах, можуть мати слово но не вільно їм голо-
сувати в жадній справі на тих зборах.

с. Як бачимо з Діян. 6-16, 9-31, 21-20, 2-41, 46-47 і 4-4 церква в Єрусалимі
складала ся з більше чим одної церкви перед і по розігнаню апостолів. Церква
ті управляли ся одною пресвітерією, видно се з Діян. 19-18, 19-20. І. Кор. 16-8,
9-19, порівняй Діян. 18-19, 24-26; 20-17, 18-25, 28-30-31, 36-37. Открыте 2-1-6.
т. І. Тимот. 4-14. Не занедбай твого дарування, котре дано тобі пророцтвом а
положенем рук сьвященства.
у. Діян. 15-1-8; І. Кор. 14:26-33-40.
ф. Діян. 14:26-27. А з відсіля пошляли в Антиохію з відкїля були передані
благодаті Вожій на діло, котре сповняли. Прибувши та зібравши церкву, опо-
відали все, що зробив Бог з ними і як Він відчинив поганам двері віри. Вислу-
хавши се, замовкли і славили Бога, говорячи: То й поганам дав Бог покаєне
в житте.
х. Діян. 15-5-6-19-20.
ц. Діян. 18-24-27. Один же Жидовин на імя Аполос родом Александриець
чоловік вимовний і сильний у писанях прийшов у ефес і т. д.
ч. Тимот. 4-14.
ш. Як же служили Господеві та постили, рече Дух сьвятій: Відлучіть мені
Варнаву та Савла на діло, до котрого покликав я їх. Тоді вони, попустивши та
помолявшись і положивши руки на них відпустили їх.
щ. Діян. 15-10. Тепер же чого спокушуєте Бога, щоб наложив ярмо на шию
ученикам, котрого ні батьки наші ні ми не адоцїли носити.
ъ. Діян. 15-22-24. Зволили тоді апостоли і старші і вся церква вибраних му-
жів а між себе післати в Антиохію а Павлом та Варнавою: Юду названого Вар-
савою, та Силу, мужів-проводирів між братами і т. д.
ю. Діян. 15-30. Посланіж прийшли в Антиохію і зібравши громади, подали
послане.
я. ефес. 6-13. Всякою молитвою і благанем молячись всякого часу духом і
в сьому пильнуйте в усяку терпіню і благачю за всіх сьвятых.
(Дальше буде.)

АЙТОН СІНКЛЕР.

Нетри.

(Дальше)

Молодші люде, забувши сором і честь нахабно ломали його. Вони приходили, частувалися — їли й пили, скільки хотіли, гуляли, танцювали, а тепер почали цезати, нічого не заплативши, а хитрощами або й просто так. Один, наприклад, викинув через вікно шапку свого товариша і обидва побігли підіймати її, тай вже не вернулись. Інші виходили зовсім нахабно, дивлячись господарям в очі та ще других за собою тягнули; інші, ще нахабніші йшли попереду до прилавка і обпивались пива на кошт хазяїна і тоді вже виходили.

Хазяїв се тяжко кривдило і обурювало. Стільки праці клопотів і видатків, а мало хто поміг їм покрити їх. Бідна Она стояла коло мачухи, широко відкривши перелякані очі. Її давно вже тривожила думка про страшні весільні видатки. Пятнацять доларів за сьвітлицю, двацять два з половиною за качок, дванадцять музикам, п'ять за церкву та ще окремо за благословене Божої Матері; та се ще не все: найголовніша річ — рахунок Грайчуна за пиво і горівку. Всякий шинкар дає тільки спершу приблизний рахунок; а як доходить діло до розплати — він чуває потилицю і каже, що помилився, подає куди-більший рахунок, але за те каже, що догодив гостям і вони розійшлися ся панісенькі. І потім він не одмінно обшахрує; підить пиво з початої бочки, а у рахунок ставить повну і замість умовленої доброї горівки дає якусь погану сивуху, а гроші лупить добрі. Позиватись з ним — даремна річ: усякий шинкар уміє вибредхатись і начальство на свій бік нахилити.

Через тих безсоромних гостей, що втекли, не заплативши свого пайка, була кривда і тим гостям, що поведились по людські і заплатили, як слід або і більше. Старий Якуб Шедвіла дав п'ять доларів, а знали всі, що він позичив гроші під застав свої крамниці, щоб оплатити комірне. Знов старенька Анеля, вдова з трьома дітьми, хвора вік лому: вона прачка і так дешево бере за пране, що аж слухати жалі; однак і вона віддала весь дохід від своїх курей за скільки місяців. Вона тримала їх вощеро у малій комірці під сходами; цілісенький день її діти нищпорили по сьмітниках, шукаючи корму для тих курей, бо на дворі не можна було тримати птицю. Іноді дітей гнали дужчі діти, що за тим самим розгрібали сьмітники і тоді стара Анеля вступалась за своїх дітей і обгризала ся з сусідами.

Не можна словами виразити, яку ціну мали для старої ті кури: їй здавалося, що дохід з курей приходить їй дурно і що ніби таким способом вона повертає собі з людей кривду за те, що сама працює на людей за пів-дарма. Колись давно були вкрали у неї одну курку і з тої пори вона стерегла їх і в день і в ночі; не приходило такої ночі, щоб вона по скільки разів не встала довідатись до своїх курей, бо причувалося їй, що до них злодій добирається. Можна ж собі уявити, яку велику жертву збрала стара Анеля, віддавши дохід з проданих яєць за скільки місяців.

Коло заклопотаних хазяїв зібрались де-які гості, котрі розуміли, про що вони шепчуться.

Підходили де-які з тих, що наробили господарям того клопоту і нахабно старались підслухати розмову. Підійшов і Юргіс; довідавшись про прикрий подію, він на ськуп свої густі брови, а руки йому свербіли, щоб подякувати кулаками тим нахабним поганцям. Але він здержав себе, бо з такого бешкету однаково ніякісенького добра не вийшло б. І він спокійно сказав тітці Елісбеті, що плакати не варто, бо слізьми однаково справи не поладить: заспоїв він і Ону: — Нічого, моя маленька, не журись. — сказав тихо. Ми за все заплатимо. Я буду більше робити. Так завжди говорив Юргіс у трудні хвилини життя. Те саме сказав він у рідний край, на Литві, коли один чиновник забрав його паспорт, а другий посадив у тюрму його за те, що він був без паспорта, а грош, що були при нім, вони забрали та по ділили проміж себе. Ті самі слова сказав і в Нью Йорці, коли їх немилосердно обібрали і обдурив агент, що водить переселенців. Тепер він сказав ті слова у третє.

У Они аж дух зайняв ся в грудях: вона така молода й маленька, має такого чоловіка, як усі великі жінки! Та ще такого дужого чоловіка, що все йому байдуже.

Маленький Севастіан перестав плакати, музики почали знов грати і знов почав ся танець з молодю, але тепер танцювали так мляво, що не було вже ніякої надії зібрати більше грошей. Гості вже потилюсь, а де-які були п'яні і не могли вже танцювати, а так собі похажали по сьвітлиці, сідали парами по кутках, інші сьпівали, сперечались або й сварка починалась. Товстун поліцейський, перекунявши трохи, тепер стрепенув ся і уважно оглядав ся, стискаючи в руках свою грубу палицю. Після півночі здебільшого починались бійки і коли, бувало, мов пожеар, і трудно було тоді втихомирити їх: треба було скликати на поміч всю сусідню поліцію. Тому то поліцейський наставив ся і тримав на готові палицю; бо він міркував, краще спочатку розбити одну п'яну голову, ніж потім їх має бути розбито десять. Тут, поза різними, на розбиті голови не дуже вважали: тут люде так

привикли цілий день розбивати голови скотині, що не трудно їм було робити те саме й людам.

Але на сім весілю бійки не було; про се дбав Юргіс, ще більше за поліцейського, хоч і сам випив він чимало — бо однаково ж платити треба шинкареви, чи лишити ся, чи ні; але в Юргіса була дуже міцна голова і скільки б не випив, він ніколи не пропивав розуму. Раз тільки Марія Верчинська, що була добре п'яна, полізла на вулачки битись з одним із гостей, що наставив ся втікати, не заплативши грошей; але її зараз спинили.

Була вже третя година по півночі. Пробували ще танцювати інші танці, але не сила вже була: і музики грали мляво, куняючи, і гості вже всі виснажились до останку і випито вже було стільки, що далі нікуди. Але ніхто не міг поважитись сказати, що вже годі, дарма, що всі гості мусіли в сім годин ранку стояти вже на роботі у різницях на фабриках консервів Дургема, Броума або Джонса; коли хто опізнив ся хоч на скільки хвилин — йому скидали платні за цілу годину, а хто не приходив зовсім, той втрачав роботи і мусів тоді вистояти під ворітьми фабрики в юрбі голодних безробітних від шостої до дев'ятої години, дожидаючись, чи не трапить ся якої роботи; а роботи іноді не було і по кілька тижнів.

Навіть Оні не дали отпуску на один день, хоч як вона просила: фабриканти не вважають на потреби робітників, особливо, коли під ворітьми стоїть юрба голодних, готових на всяку роботу.

Бідна Она аж зомліла від духоти та того п'яного чаду. Багато гостей вже спало на стільцях, сперши ся на столи або й долі, під столами; від них тхнуло таким важким духом випитої горівки і пива, що ніяк не було можна потернутись до них. Юргіс поїдав жінку счима, а вона вже не могла встояти на ногах і тремтіла, бліда, як стінка. Тоді він, не вважаючи на гостей, одягнув її у пальто і хустку, щоб іти до дому: вони жили недалеко. Вони майже ні з ким не простились, бо гості вже й на них не вважали. Дід Антен вже спав, спав і Якуб Шедвіла і його жінка, аж голосно хропли. Тітка Елісбета і Марія сиділи в купі і гірко плакали. Она не могла йти. Юргіс мовчки взяв її на свої дужі руки, мов дитину: вона схилила голову йому на плече і він не міг розібрати: чи спить вона, чи зомліла.

Ніч була на дворі, тихо; тільки на схід-сонця вже поблідли зорі і небо було сьвітліше.

Юргіс доніс Ону до дому; коли він, держачи її одною рукою, другою почав одчиняти двері, вона прокинулася і відкрила очі.

Ти не підеш завтра на роботу, моя маленька, — сказав він, підіймаючись по сходах.

Але вона з жахом ухопила його за руку і промовила: — Ой ні не можна, — треба йти: у нас стільки долугу!

Але Юргіс рішучо сказав:

— Не бій ся все поладжу. У мене будуть гроші; я буду більше працювати — от і все.

II.

Юргіс говорив так безжурно про роботи, бо був ще молодий. Товариші розказували йому такі страхи, що аж мороз поза шкуру йшов, про тих людей, які через хоробу або каліцтво стали неробочі і як вони пропадали з голоду і нужди, але Юргіс тільки всьміхав ся собі. Він в Америці тільки чотири місяці, а був молодий і дужий то й не міг собі ніяк уявити, як-би се він пропав з голоду. Він був простий селяський парубок і такий роботящий, що хазяї дуже його любили і раз у раз жалкували, що таких робітників мало. І проворний був: як пошлють його, було куди — бігцем побіжить і у-мить вернеть ся, справивши діло.

У роботі він завжди йшов попереду других і раз у раз мусів спинятись, щоб вони його дігнали.

То й не диво, приїхавши у Чикаго, він на другий такий день знайшов собі роботу на фабриці Броуна, дарма, що біля воріт тої фабрики стояла велика юрба безробітних, з яких де котрі марно дожидали ся роботи по скільки місяців. І Юргіс запитався так, що почав кепкувати з тих безробітних.

— Який се народ! — казав він. — Се якісь заморен недотепи, ні на-що не здатні, або може п'яниці. Невже ви думаєте, що з такими руками, як у мене — і він стискав свої дужі кулаки — можна пропасти на сьвіті?

— Бо ти приїхав із глухого села, — говорили йому — і не знаєш, що таке велике місто.

Юргіс справді у перше побачив великі міста тільки тоді, коли погнав ся шукати щастя на чужині, щоб оженились з Оною. Його батько і дід і прадід жили у Біловіжській Пуці. Там на сотні тисяч десятин віковичного ліса, було дуже мало людських селищ. Один з тих небагатьох селян був Юргісів батько Антон Радкус. У нього чотири десятини пісковатої землі, з якої не могла прокормити ся сім'я. У Антона було два сини і дочка. Старшого сина взяли у москалі і він десь загинув, що й звістки не було літ із десяти. Дочку Антін віддав заміж, відступив зятеви свою землю, а сам з Юргісом помагав в сьвіт за очі шукати кращої долі.

Юргіс побачив Ону на ярмарку у містечку — далеко миль за п'ятнацять від їх села. Досі він і не думав женитись і навіть кепкував собі з інших парубків, коли вони думали одружитись.

Дальше буде.

Новости з півн. бігуна.

Перед 26 роками генерал Greely проводив експедицію вибрав ся на північ для відкриття бігуна. Експедиція не вернула. Вона пропала і сьвіт не знав до сих пор про місце погібелі тих людей серед вічних ледів. З нагоди послідної експедиції командира Реа'ого, котрий вертає тепер з вдачної своєї мандрівки до північного бігуна, відшукано останки погібшої експедиції Greel'ого. Реагу забравши з собою провізію і відповідне число товаришів подорожи очайдушю по пустив ся глибоко в північ до бігуна. Члени його партії один по одному вертали з дороги, чулись не в силі видержати труд і обставини. Між іншими, що вернулись з дороги, повернув і славний професор натураліст M'Millan. Сей на 85 степені півн. геогр. ширини приморозив ногу і видячи, що ставби тільки тягаром для своїх товаришів в дальшій дорозі, вернув ся в супроводі ескімоса, одними санками до п'ятра. Навчений професор мимо болю і невідгид не перестав слідити по дорозі річній, що відноситься до географії, астрономії і прочих. Вертаючи він вибрав собі иньшу дорогу, не ту якою їхав на північ, а подорож бачив колибу збудовану з тоненьких дощок на площі вічного льду. Сейчас зблизив ся до неї і чи мало здивовав ся, коли побачив під стінами ряди консервованої в бляхах поживи, книжки, папери, столового начиння та мундур погібшого генерала Greel'ого. З відси не дуже спішив ся M. Millan їхати, бо як сам оповідав репортаж зробив собі good time, понеже вся пожива була цілком сьвіжа і добра. Провіривши найдені папери він переконав ся, що генерал Greely зі своїми людьми покинув колибу з провізією по утраті собак і боячись голодової смерті в часі темної зими в розпучі пустив ся на полудне, надіючись застати там корабель, який мав перевести їх поживу і одіж, для дальшої праці в напрямі дослідів північної країни.

На нещасте корабель той розбили леди заки приплив на означене місце і генерал Greely зі своїми товаришами погіб голодовою смертю очідаючи на поміч. Професор M'Millan забрав з собою важніші записки які знайшов в колибі, кабат генерала Greely і иньші річи, потрібні яко посьвідка і пустив ся в дальшу дорогу лишаючи в колибі чи мало консервованої їди, яка можа придати ся людям хотьби за сотки літ, бо мороз не дасть зіпсувати ся йому.

Ідучи дальше на полудне професор M'Millan не забув повернути в ті сторони де Greely мав очікувати корабель і тут серед вигладженої вітрами ожелединайшов він замерзлі пообгризані білими медведями костя генерала і його нещасних товаришів. Рештка одіжі тоже понаходив і тіж з кількома чашками забрав з собою.

Окрім сего, професор віз багато річей з північної сторони, яких не має доси жаден музей в цивілізованих сьвітлі. Гнізда північних птиць і два яйця одного рода птиці, що виводить ся на скалах льду, а яких доси нікому не удало ся найти.

Професор M'Millan вертає в Америку на кораблі „Рузевельт“ в товаристві командира Реага, котрий з одним ескімосом і своїм слугою нігром відбув подорож аж на самий бігун. Се був перший нігер на півночі, якого ескімоси бачили і дивувались, що на сьвіті живуть тоже чорні люде. Реагу позитивно твердить, що др. Cook не був на півн. бігуні, що не хоче входити в причому би др. Cook не мав бути на бігуні. Він каже, що там суть якісь сліди давні, що за Cook'ом не бачив він жадних слідів. Каже, що не далеко бігуна суть сліди саний, не знати котрої експедиції, що вони суть так виразні на ледах, що він фотографував їх.

Цілий учений сьвіт інтересує ся тепер американськими винаходниками Cook'ом і Реа'ом, що котрий з них дійсно був на самім бігуні, чи може оба були, про се рішить безсторонна комісія іменована науковими клубами, а поки що сьвіт вірить, що на північній бігуні вже стала людська нога.

Важніші події у поступі людности.

Нові віки.

1492 р. Христоф Колумб з іспанськими кораблями переплив Атлантичний океан і доїхав до Америки.

1498 р. португалець Васко де Гама проїхав в округ Америки до Індії.

1518 р. португалець Магеллан зіспанськими кораблями переплив Антлантичний і Великий океан, 1520 товариші його вернулись на круг Америки до Європи.

1474-1564 р. Мікель Анджельо Буанаротті різьбар, будівничий і маляр; 1483 до 1520 р. Рафаель маляр обидва італійці.

1467-1535 р. Голяндець Еразм гуманіст, 1516 р. Еразм надрукував по грецьки Євангеліє і твори апостолів.

1516 р. англічанин „Мор“ гуманіст надрукував Утопіє

1517 р. учений піп Цвінглі швайцарський німець опираючись на євангелію виступив проти порядків римської церкви, 1517 чернець професор Лютер в Німеччині виступив проти індугенцій (прощення гріхів) зведеного папою. Початок зміни церковних порядків (реформації).

1535-1564 р. Француз Кальвін порядкує реформаторську віру і громаду в Женеві (Швайцарія) і той порядок стає взірцем для реформаторів у Франції, Голландії, Шотландії, почасти в Німеччині, Угорщині, Польщі Литві і Русі.

1515-1563 р. Француз Костеліон проповідник вільності віри.

1581 р. Голяндці відділяють ся від короля іспанського і закладають республіканську спільку.

Руский Дім Банковий

А. ГРОХОВСКИЙ І СПІЛКА

Заложений
в році
1880

АГЕНЦИЯ КОРАБЕЛЬНИХ КАРТ

З початком літа будуємо наш власний ВЕЛИКИЙ ДІМ, при roгу *GRAND STREET і BEDFORD AVE., BROOKLYN, N. Y.*, недалеко від нашого теперішнього бюро. Вже розпочато приготування до будови і скоро тільки дім стане, БАНК НАШ там перенесемо.

Споряджуємо і в конзулятах стверджуємо всякі документа важні в Європі і Америці.
Сиродаємо коловіє білети на цілу Америку.
Властитель і управитель *L. W. SCHWENK*, Нотар.

A. GROCHOWSKI & CO.
НАШІ БЮРА: *NEW YORK* 111 East, 7th st. *BROOKLYN* 298 Bedford Ave., *JAMAICA* 101 Rockaway Road

1560-1629 р. Француз Бекон проповідник вільного досліду в сьвітській науці.

1639 р. англїчанин Роджер Вільямс закладає виселок Род-Айланд в Америці в волю всяких вір.

1596-1650 р. француз Декарт, учитель повної волі досліду.

1648-1660 р. англїчанине пробують завести в себе замість королівства республіку.

1608-1674 р. англїйський письменник Мільтон який між иньшими проповідував вільність друкувати книги без цензури.

1679 р. заборонено в Англїї поліційні арешти без дозволу суду.

1680 р. Англїчанине зовсім визволяють ся від королів і заводять у себе постійний конституційний уряд.

1695 р. в Англїї скасовано цензуру на книги.

1642-1727 р. Ньютон, впорядчик нової науки про свїт.

1747 р. зїзд побожного безпопівеского братства друзів (Квакерів) в Англїї та Америці постановив, щоб братчики відпустили на волю невольників негрів.

1732-1792 р. Англїчанин Аркрайт видумав нову ткацьку машину.

1776-1789 р. Англїйські переселенці в Америці визволяють ся від королівського уряду. Закладають республіку Сполучених Держав і записують в свої конституції, „природні людські права“, між иньшими вільність вір і друковане книг та часописей (газет журналів).

1727-1781 р. Тюрго і 1794 р. Кондорсе Французи, учителі науки про поступ.

1789-1791 р. Французи встановляють у себе конституцію виголошують право людини і громадянина від казують панщину.

1798-1804 р. перша республіка у Франції, скасована ганералом Наполеоном що став цісарем (до 1814 р.)

1807 р. скасовано панщину в Прусії.

1812 р. Англїчанин Стіфесон, будує першу залізницю з паровозом.

1815 р. Європейські уряди заборонюють привозити з Африки невольників Хебрів.

1815 р. Американець Фултон будує перші пароходи.

1760-1835 р. Француз Сен-Сімон соціяліст.

1771-1858 р. Англїчанин Ротертовен соціяліст.

1821-1829 р. визволене більшої частини жєнів з під Туреччини і заснована осїбної грецької держави.

1834 р. скасоване неволю Хебрів в англїйських веселках.

1844 р. американець Морс устроїв електричний телеграф.

1848-1849 р. народні повстання в Італїї, Німеччинї та Австрїї. Скасована в їх панщини. Конституція в тих землях. 1849 р. цісар скасував конституцію в Австрїї.

1848-1852 р. друга республіка в Франції скасована Наполеоном третим. Загальне голосованє в Франції.

1851 р. перша всесьвітня вистава в Лондонї, столицї Англїї.

1853 р. проведено під океаном телеграф із Англїї до Америки.

1859-1890 р. визволене Італїї від Австрїї від сьвітського уряду папи та самовільних князїв.

1860 р. заведено крайові сойми в Австрїї.

1861 р. увільнене крєпаків в Росії.

1862-1865 р. увільнене Нєгрів в Сплучених Державах Америки. В 1870 р. признано там неграм державні права.

1864 р. заснована братство Червоного Хреста.

1864-1872 р. міжнародна спілка робітників Європейських Американських.

1818-1883 р. Кароль Маркс Німець-соціяліст.

1865 р. заведено земські ради в Росії.

1867 р. конституція в Австрїї та Угорщинї.

1869 р. перекопано канал через суєзкий перешийок між Азією та Африкою, прокладено пряму морську дорогу, з Середземного моря в Індійський океан.

1870 р. трєта республіка в Франції.

1872 р. Англїя і Сполучєні Держави Америки замість воювати, віддають посередництву судови рішати суперечку між ними.

1872-1876 р. всесьвітня Спілка поштова.

1878 р. визволене Сєрбів, Волохів і більшої частини Болгар з під турецького панування.

1879 р. земельна спілка для породачі замлі хлїборобам в Ірландїї.

1892 р. Європейські уряди спивають торг невольниками середній Африці.

1893 р. конституція в Японії.

1864 р. Англїйський парламент встановляє закон 8 годин праці в копальнях і державних фабриках.

Допись.

Sheho, Sask.

Хвальна Редакция зволить ласкаво помїстити мою допись в часописі „Союз.“

В нашій кольонїї замешкуєть багато Русинів тай побудували вже багато церков а другї ще задумують будувати. На жаль мушу сказати, що хотя тільки церков побудували та з них виходять дуже кєпські овочї для нашого народа і для наших дїтий. Те все дїє ся тому що нарід не має понятя як працювати і старати ся про своє власне добро. Єслиб нарід як слїд роздумав над тим чи годить ся віддавати маєток церковний єпископам, тоді бувби гаразд в кожній громаді, в той раз розпїчналиб хто любить нарід а хто маєтки.

Друга головна причина нашого застою то ся, що нарід цілий свій вік тратить через сварки над церквами а про просьвіту, громадські спілки і т. п. їм цілком бай-дуже. Ми про народне а властиво про своє добро авї гадки не маємо. Як так дальше будемо господарити то наша будучина у культурно-ному сьвітї дуже буде сумна.

Братя Русини! Роздумайте уважно про кожде наше діло, про наш поступ і па-

мтайте на будучність. Не вірїте облесним, солодким словам, але розважайте їх, дивїть ся яку науку дають вам проводирї та судїть їх після діл.

А тим дорогим братам, що не мають єще церков на своїх кольонїях раджу, щоб передовсім роздумали чи маєте однаковий погляд на справу церковну. Єсли нї то розлучїть ся ще перед розпочатєм будови і закладайте окремі церкви після вподоби. І тоді відмінний погляд на релїгію не вчинить з вас завзятих ворогів не буде кидатись брат на брата але навіть у важних питаннях економїчних, просьвітних і народних будете могли разом працювати.

В нашій кольонїї не так сталося. Громада побудува-

ла церкву не розбираючи як слїд питанє церковне, себто чи має бути народна чи єпископа. Тому то тепер кожний хотїв би мати свого попа а незгода і роздор що раз збїльшаєсь, доходить до такого, що відай без суду не обїйде ся. От який гарний примір даємо своїм дїтям а то все через те, що в перед не роздумали всего докладно.

Сим разом закінчую свою допись про церкви, хотя єще багато далоб ся про ту справу писати. Повторяю єще раз, що нарід повинен дбати про своє добро і свій заробок не віддавати нікому. Здоровлю сердечно читачів „Союза“ і прошу розважати мої слова бо не пишу се з видумки, але з практики і досьвідченя.

Ваш друг — Д. П.

Братя Русини!

Наша дватцятїлїтна дїяльність на Американській землї, наша дватцятїлїтна праця між Славянами, наше дватцятїлїтє існуванє, під-найбільшим доводом що фірма

P. V. ROVNIANEK & CO.,

є сполягливою, сталою, чесною і довірїя гідною.

ЕСЛИ

посилаєть гроші до краю, хочете уложити гроші до банку на процент, хочете купити або вимїняти заграничні гроші, єсли потребуєть шїфкарти до краю або з краю сюда; єсли маєте де вирїзнати спадковї справи в старім краю або тут; Зголошїть ся з повним довірєм на сталу, сполягливу фірму, найстаршїй христїянсько-славянський банковий, і нотари-яльний заклад в Америці.

Листа адресуйте на котру небудь з наших канцелярїй:

P. V. Rovnianek & Co.,

25 Ave. A, New York, N. Y.

612-614 Grant St., PITTSBURG, PA.

305 N. Water St., CONNELLSVILLE, PA.

В Бремень маємо своїх асстунтїв: Карєнн і Стоцкїй.

Илия Розенталь

Руский адвокат,

13 ПОВЕРХ

E. ROSENTHAL,

302 Broadway,

New York.

DR. RICHTER'S PAIN-EXPELLER

Чи Ви нездїбні до праці?
Спробуйте
PAIN-EXPELLER.

Він принесе Вам скору полєкшу майже зараз по першїм натертю. Він подає знаменїтї услуги при ревматизмї, невралїї, подагрі, звиньєнях, потовчєнях і усіх до-легливостях, котрі дїчать ся сильно дїлаю-чим лїкарством.

Дїстати можна у всіх апте-ках по 25 і 50 центів.
F. AD. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

Tel. 2078 Orchard.

ТЕПЕР МОЖЕТЕ ДІСТАТИ У НАС ШИФКАРТУ ДО СТАРОГО КРАЮ ЗА 20 ДОЛЯРІВ

ДІМ БАНКОВИЙ

OLINER BROS
Банкєрі

Гроші до Старого Краю
висилаємо

три рази в тиждєнь.

Найбезпечнїйше і най-
скорше доходять гроші
засланї нами.

Ми платимо

4 процент

від вложєних грошїй.

Вкладки можна вибрати
кожного часу без попе-
редного повїдомленя.

Агенция корабельных і желїзничих карт

67 CLINTON STREET NEW YORK, CITY